

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרצה שלום ארוש שליט"א פרשת וישלח | מן כסלו תשע"ט (24/11/18) | גליון 597

אל תיבהל

שאם אתה עובד על האמונה, בדרך כלל אתה עובר את רוב הניסיונות בקלות ואתה לא מתבלבל, אבל בכל מקרה אתה חייב להילחם, לכן תדע שיבואו ניסיונות ויעבור עליך מה שיעבור ואתה צריך לדעת שאתה תמשיך להילחם בכל מצב ולהתחזק בכל ניסיון מחדש לבקש מה': 'תן לי אמונה, חזק אותי באמונה'.

לכן התורה הקדושה מספרת לנו על יעקב אבינו ועל ניסיונות של הרבה צדיקים, ואפילו דוד המלך שלא פחד מכל הגויים ונלחם בגבורה – גם לו היו זמנים של פחד ודאגה כמו שאומר רבות בתהלים וכמו שכתוב: "אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי ה' יסמכני" ומבאר רש"י: "אני שכבתי ואישנה – לבי אטום בדאגה ופחד. הקיצותי – מדאגתי כי בטחתי כי ה' יסמכני". זאת אומרת כאשר דוד בעל האמונה רואה 'מה רבו צרי' – גם הוא מרגיש פחד ודאגה עד שהלב שלו נהיה אטום, אבל במקום לרדוף את עצמו ולהגיד 'איזה רשע אני, ואיזה רחוק אני, ואין לי שום סיכוי' – הוא פשוט מתחזק מחדש בה', ובוטח מחדש בה', וכמו שכתוב: "ותצרך לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בניו ועל בנתיו, ויתחזק דוד בה' אלקיו".

וזה דבר מאוד מצוי בחיים של כולנו בכל מיני תחומים, שלפעמים האמונה נעלמת, והתגובה הראשונית שלנו היא לא לפי האמונה. וכאן צריכים להיזהר מאוד ולא לחשוב על עצמנו דברים שליליים ולהתייאש חלילה, לא להאמין ליצר הרע שאם נפלת אז אתה כבר לא **המשך בעמוד 3**

ושמי שמאמין לא דואג ואומר תודה גם על הצרה, ואתה שומע על צדיקים שמקבלים כל מה שעובר עליהם בלי שום בלבול – ואתה מצפה שגם אתה ברגעי הניסיון תרגיש את זה. ואולי אפילו באמת כבר הרגשת את זה על עצמך פעמים רבות בעבר, שעברו עליך ניסיונות קשים וקיבלת אותם באמונה ובביטחון גמור ובשלמות נפש ואמרת על הכול תודה בשמחה. אבל לפעמים מעבירים עליך ניסיון, ובשעת הניסיון לוקחים לך את הדעת ואת האמונה – ואז אתה נבהל, אז אתה מתחיל להרגיש שבעצם אין לך אמונה.

דע לך חברי היקר, שכאן אתה עומד בסכנה גדולה. היצר הרע ינסה להשתמש בזה כדי להוכיח לך שאין לך שום אמונה, ושכולך למעשה רק עושה הצגות של מאמין גדול, והנה ראינו שברגע של ניסיון אמתי אתה מאבד את האמונה – ובכך רוצה היצר הרע לגרום לך להרים ידיים ולא לעשות גם את מה שאתה כן יכול לעשות. דע לך חברי היקר, שבאמת אתה כן מאמין, אבל אתה רק עובר ניסיון וזו הדרך שכולם עוברים. אל תאמין למחשבות השקריות האלה. תדע שאתה כן מאמין בה', וכל מה שרוצים ממך בשמים זה רק שתתחזק מחדש בעבודתך ובמלחמתך.

והוא שאמרנו שהאדם עומד במלחמה על האמונה עד מאה עשרים שנה. אין מציאות שהאדם כבר השיג את האמונה ועכשיו הוא כבר "עלה על הגל" וכל הניסיונות לא מזיזים אותו ממקומו. אלא ההשגה האמתית של האמונה היא שאתה תמיד תילחם על האמונה יהיה מה שיהיה. ונכון

"ויירא יעקב מאוד ויצר לו", אבל הוא לא נותן לפחד לשתק אותו, אלא הוא מיד מתעורר לפעולה. וכאן רואים את ההבדל בין בעל אמונה אמתי לבין חסר אמונה. אדם שכל ימיו עובד ונלחם על האמונה, גם כאשר הוא רואה לך גע שמתגברים עליו רגשות של חוסר אמונה – הוא לא נופל מזה, הוא לא רודף את עצמו או מאשים את עצמו ואומר "אין לי אמונה", אלא הוא קם ומיד מתעורר לעשות את שלו, גם בגשמיות כמובן, אבל בעיקר ברוחניות. יעקב עומד בתפילה לה' ומחזק את עצמו באמונה.

ונכון שאין לנו שום השגה בניסיונות של יעקב אבינו, אבל התורה הקדושה מעבירה מסר לכל אדם באשר הוא: ראה יהודי יקר, גם הגדולים שבגדולים עוברים ניסיונות קשים, גם לאחר שנים רבות של לימוד תורה ומסירות נפש, וגם לאחר שכבר עמד בניסיונות קשים מאוד באמונה בהצלחה – עדיין, כל עוד האדם חי הוא יהיה חייב להיאבק. לכן אל תתייאש ואל תיבהל כאשר אתה רואה שמתגברים עליך רגשות שהם היפך האמונה. אלא תבין שמה שעובר עליך עבר גם על גדולי העולם, ותלמד מהם לא להיבהל מהנפילה, אלא קום ותעבוד את העבודה שלך ותילחם את המלחמה שלך. אם אתה ממשיך להילחם – אזי לא רק שהנפילה לא נקראת נפילה, אלא להיפך, היא מרימה אותך ומגביהה אותך והירידה הופכת לעלייה גדולה.

כי היצר הרע הוא ערמומי מאוד. אתה שומע הרבה שיעורים באמונה ואתה יודע שמי שמאמין לא מפחד

החדשות האחרונות שיעקב אבינו שומע מהמלאכים מפחדות אותו מאוד. שלושים וארבע שנים עברו מאז שיעקב לקח מיצחק את הברכות של עשיו ויעקב ועשיו כבר מתקרבים לגיל מאה, אבל השנאה של עשיו עדיין מפעפעת בו – עשיו שהוא איש ציד ומלחמה מנעוריו, הולך לקראתו עם גדוד שלם של ארבע מאות לוחמים, וזה ברור שכוונתו אינה טובה.

כולנו מכירים את השיר "מי שמאמין לא מפחד..." אבל בחיים ישנם מצבים שגם מי שמאמין מפחד. יעקב אבינו בוודאי האמין בה', הנה הוא מתפלל כי הוא יודע שרק ה' יכול להושיע אותו מצרתו, אבל... הוא מפחד. כי האמונה אינה מצב סטטי, האמונה היא עבודה, או יותר נכון: מלחמה!

גם אנשים גדולים מאוד עומדים בניסיונות, ובשעת הניסיונות האמונה "נעלמת", לוקחים לאדם את כל הדעת ואת כל ההשגות, ואז מתעוררים רגשות טבעיים כמו פחד או כעס, צער וכייוצא. זה טבעי. זה לא נקרא לאבד את האמונה, אלא זהו ניסיון באמונה. 'ניסיון' מלשון לנשא ולהרים – זה מה שמקיים ומרומם את האמונה. על ידי זה שהאדם מרגיש בתוכו רגשות שמעידים על חוסר אמונה – הוא מבין שכאן דרושה לו מלחמה, כאן עליו להתגבר ביתר שאת ויתר עוז.

למרות שה' הבטיח לו הבטחות מפורשות, בכל זאת יעקב מרגיש פחד. זה פחד נורא ואיום, הוא לבדו עם נשים וילדים רכים ומטופל בצאן לרוב, אמור להתמודד עם ארבע מאות אנשי מלחמה. הוא מרגיש פחד וצער

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

יום ד' בירושלים

ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13
שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30
ולאחמ"ב שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00
יום ה' בחולון (שכ"ת לניבורים) בשעה 21:30
רה"מ מעופלים פינת המוצקה ב"ע ע"ש הללי צה"ל

יום ב, חי כסלו (26/11/18)

בני ברק והסביבה

ישיבת בית רפאל רחוב דון יוסף הנשיא 7 (פינת עזרא)
בשעה: 20:30

יום א, יז כסלו (25/11/18)

תירוש והסביבה

ישיבת דרך אמונה
בשעה: 20:30

טלפון לבירורים ולהזמנות שיעורים - 0527611100

גן הדעת

פנינים, פתגמים, רעיונות, חידושים לפרשת השבוע

פניני חסידות פרסל

היה אומר ומפרש רבי לוי יצחק ז"ל במה שאמר יעקב אבינו עליו השלום (בראשית לא), "הייתי ביום אַבְלָגִי חָרֵב וְקָרָח בְּלִילָה וְתַדַּד שְׁנַי מֵעֵינַי", שְׁבַחֲנִית יוֹם וְלַיְלָה, חָרֵב וְקָרָח, מְרַמֵּז גַם עַל בְּחִינַת קִיץ וְחָרֵף. וְהֵינּוּ שְׁאֵמֵר וְשֶׁעַן יַעֲקֹב שֶׁהָיָה עוֹבֵד ה' הַן בַּיּוֹם וְהֵן בַּלַּיְלָה הַן בַּחֹם וְהֵן בַּקֶּר, וְדוֹקָא מִבְּחִינָה זוֹ זָכָה לְהֵיוֹת בְּחִינַת יַעֲקֹב שֶׁהָיָה בְּחִינַת הַתּוֹרָה כְּפִדּוּעַ, כִּי דְּוָקָא מִבְּחִינַת הַהִתְמַדָּה וְהַעֲקֻשְׁנוּת בְּעֻבְדוּת בְּלִל הַעֲתִים וּבְכַל הַזְּמַנִּים הֵן עֵתוֹת הַטּוֹבוֹת וְהֵן חֲלִילָה הַקְּשׁוּת, מִשֶּׁם וְעַל יָדָם זֹכִים לְתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וּמִכָּל אֵלּוּ הַיְגִיעוֹת בַּחֹם וְקָר, קִיץ וְחָרֵף, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה בְּקָל וּבְקִשָּׁה וְלֵאלֹהֵי שָׁמַיָּה, מִמֶּה, וְדָק מִמֶּה זָכָה לְקַדְשָׁתוֹ הַגְּדוֹלָה. (שיש"ק 1 - קצח)

אמרו: על אף שפשוט הדבר, שאחר שקבלנו מרבנו כל כך הרבה תורות, וספורים, ומאמרים, ושיחות התמקדות, ותבעו אותנו בשמים הרבה יותר מאחרים, אף על פי כן טוב הדבר וכדאי וכדאי, על אף יום הדין הגדול והנוכח המוכן לנו, כי מדה טובה מרבה. (שם 1 - שנד)

א ב ש ל חיים

- ☆ המקור לכל השקר הפללי והפרכי נמשך מ"שקר החן והקבל היפי"
- ☆ במקום להאמין לשקנו הגדול שהוא היצר הרע, תאמין לצדיק האמת.
- ☆ השקנו חושב שבשביל לעלות, עליו להוריד אחרים.
- ☆ על ידי שקר האדם אינו שבע לעולם והאמת מביא שבע.

שאלות ותשובות שנשאלו בקו ההלכה הספרדי

למחמירים שהוצאות תלמוד תורה של בניו אסור לשלם ממעשרות (אגרות משה יורה דעה חלק ב' סימן ק"א), מכל מקום בנידון זה יודע שיהיה מותר, כיוון שאין לו שום חיוב ללמד אותם נערים, ועושה כן בתורת חסד גמור.

אדם חייב לי כסף. יש לי משכון שנתן לי בעבר על חוב אחר, וכעת מבקש את המשכון. האם אני יכול לעכב את המשכון בידי עד שיש לי את הכסף, או שיש בזה איסור?

בקצות החושן (חושן משפט סימן ד' סעיף קטן א') כתב שאף על פי שעל פי הפשט אין בזה איסור, מכל מקום לפי דברי הזוהר יש בזה איסור, והזוהר מחשיבו כאילו אינו מזרע ישראל חס ושולם. אמנם מרן הרב עובדיה בשר"ת יביע אומר (חלק ו' חושן משפט סימן א') פסק שכשהלווה איש עקש ופתלתול, ומתחמק מלשלם, מותר לעכב את המשכון, והלכה כהפשט ולא כהזוהר.

אבל עשו ההיסטורי, צאצאי עשו, עשו במהותו לעולם לא מנשק לישראל, וזה הוא עונשו של הבדאי, שגם נשיקתו נחשבת לו נשיכה!

זה המסר אותו רצו חכמים להעביר לנו בדיבור שפתותיהם, בנשיקתם אותנו, שנקבל דעת להבחין בין נשיקה לנשיקה, לא להתבלבל מנשיקות של כאלו שיש חזקה לשנאתם, וכן שנכסוף לנשק את הראוי לקבל או לתת לו נשיקה, כמאמר המשורר המתאר שקיקת הנפש לשורשה ישקני מנשיקות פיהו כי הנפש מתאוה ומשתוקקת לקבל נשיקות מבורא עולם, ולא סתם נשיקה אלא נשיקה פה אל פה, כחתן אל כלה. וכשאדם לא נכסף לנשיקות מצד הקדושה, באות נשיקות מצד עשו השולח נשותיו הפתייניות שציד בפיחן עד שחלילה עלול להתקיים בו והחזיקה בו ונשיקה לו

כללו של דבר, צוואר השיש של יעקב מרמז לאיש הישראלי הממאן לקבל נשיקות מהסטרא אחרא, את היהודי שלא מקבל שום מסר מעשו, מתוך ידיעה שעל נשיקותיו נאמר **נעדרות נשיקות שונא**, נשיקותיו הם לא נשיקות אל נשיכות, ולכן מחפש הוא נשיקות מצד הקדושה, נשיקות שיעשו לו השקה עם פנימיותו, למצוא בהן תכלית מציאותו.

כן למשל עם נשיקת לבן או נשיקת עורפה?

אומר המדרש שכל נשיקה היא נשיקה של תפלות חוץ משלוש: נשיקה של גדולה, נשיקה של פרישות. נשיקה של גדולה, מצאנו אצל שמואל כאשר משה את שאלו למלך: **"ויקח שמואל את פה השמן ויצק על ראשו וישקהו"**. נשיקה של פריקים מצאנו אצל אהרון ומושה **"ויאמרו ה' אל אהרן לך לקראת משה וישק לו"** נשיקה של פרישות, מצאנו אצל נעמי: **"ותשק ערפה לחמותה"** ורבי תנחומא אמר: אף נשיקה של קרבה אין בה גנאי שנאמר **"וישק יעקב לרחל"**

ולנשיקה של עשו לא מצאו חכמים מקום בכלל אלו הנשיקות, היא לא נחשבת בעיניהם לנשיקה של אנשים שלא נפגשו הרבה זמן, לא נשיקת פרידה, לא נשיקת כבוד, ובטח לא נשיקת קירבה, עשו צבוע, אין תוכו כרו, ולכן חכמים אומרים שנשיקותיו יעקב ידע והכיר היטב בצביעותו של עשו, ולכן רמזו חכמים באומרים שהפך צווארו לשיש, להורות, שלא היה לו שום התפעלות מנשיקה זו, כמו השיש שלא מקבל מחוות רגשיות לקרבו, עשו הוא אומנם אח ליעקב, ויתכן שכרבי שמעון נשקו בכל לבו,

נעדרות נשיקות שונא

נשיקות הן חלק מהחיים של כולנו, תינוק יוצא לאוויר העולם הוא מיד מקבל נשיקות, מגע של שפתיים המעביר לו מסר, יש כאן אמא שאוהבת אותו. אחר כך הוא מקבל נשיקות משאר קרובים, וכך גדל לו אדם, בסביבה שמנשקת אותו, ובדרך זו מעבירה לו מידע, גלוי ונסתר. גם כשאנחנו מנשקים עצמים דוממים כמו מזוזה תפילין או ספרי תורה, יש בזה סוג של החלפת מידע, עם הדבר הזה אני מזוהה, את זה אני מעריץ, כי נשיקה פועלת על המוח, משחררת ממנו כימיקלים המשתחררים רק בנשיקות.

ואין לך נשיקה מפורסמת בהיסטוריה כמו נשיקת עשו ליעקב!

מיליונים של אנשים מדברים על הנשיקה הזאת כל שנה! כל כך מפורסמת נשיקה זו, שיש עליה מחלוקת גדולה מה היה טיבה, לדעת חכמים לא הייתה זו באמת נשיקה, אלא משהו קרוב יותר לנשיכה, לדעת רבי שמעון הייתה נשיקה, ולא סתם אחת, אלא כזו שבה מכל הלב. וצריכים להבין, מה הפריע לחכמים להשאיר נשיקה זו בפשטותה? מה אילץ אותם לומר שלא הייתה זו נשיקה ולהפוך את צווארו של יעקב לשיש בקבלו נשיכה זו, מה שלא עשו

ש"ת של חסד

האם מותר לכיין טייפ או רדיו שפעלו באופן אוטומטי במשך השבת, ומה הדין אם אנו הפצים לשמוע זמירות שבת, או שיעור תורה ומכוונים שעון שבת כדי שמערכת הסטריאו תפעל מעצמה בליל שבת? אסור להפעיל את מערכת הסטריאו אפילו אם עושה כן על ידי שעון שבת. (ביע אומר חלק א' סימן כ'). וכן אסור להפעיל את המערכת של השירים והשיעורים על ידי שעון שבת, משום שבדבר זה יש לזול בכבוד השבת.

מדוע בקבלת שבת כל הציבור הופכים את פניהם לצד השני, ולאיה צד צריכים להפנות את פניהם?

אף שהתפילה תמיד לכיוון בית המקדש, מכל מקום כאשר מקבלים את השבת פונים לצד מערב, וכן מבואר בשער הכוונות דף ס"ד עמוד ג'. השכינה נמצאת במערב. (גמרא בבא בתרא דף כ"ה עמוד ב', זוהר חלק ג' דף ק"ט עמוד ב', ספר מורה נבוכים חלק ג' פרק מ"ה).

מה שורש המנהג שאומרים בקבלת שבת פרק "במה מדליקין"?

הטעם משום שיש בו את דיני הדלקת נרות שבת, וגם שלשה דברים שצריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה. וכן אם לא הפריש מעשרות שלא יאכל אותם הפירות, ואם לא ערבו עירובי חצירות לא יטלטל בחצר.

נוהגים לומר בקבלת שבת פיוט "לכה דודי", מה הטעם לאמירתו?

נוהגים לומר פיוט לכה דודי, אף שאין לו טעם על פי הסוד, משום שמדבר

שחזר בתשובה בחודש ניסן או תשרי (אחר יום כיפור) יכול לומר וידוי באותו היום, מלבד יום שבת או יום טוב. שדי חמד (חו"ס אסיפת דינים מערכת ו' אות ג')

האם מותר לתת מתנה לחבר להגיל הולדת בתו מכספי מעשרות, במקום שהוא אברך בן תורה או אדם נזקק? והאם צריך להודיע לו שזה מעשרות?

אם החבר הנ"ל נתן לו בעבר מתנה ורוצה להשיב לו כעת, אסור לו לשלם זאת ממעשרות. אבל אם החבר לא נתן לו מתנה, וכעת רוצה לתת לו ממעשרות ויודע שהוא עני, יכול לתת לו את המתנה ממעשרות, אבל צריך להודיעו (הרמב"ם פרק ו' מהלכות מתנות עניים הלכה י"א והובא בבית יוסף יורה דעה סימן של"א ד"ה אין פורעים בו). אבל יכול לומר לו "זה נתתי מקרן לעזרה לחתנים שברשותי", ולא יאמר לו מכספי מעשר, בכדי שלא לביישו (מקור נאמן עמוד קס"א).

אני מלמד ילדים שמתקשים בלימוד הגמרא, ופעמים שמדובר במשפחות שאין בידן היכולת לשלם בעבור הזמן שאני לומד עם הילדים. האם אוכל לנכות את הזמן הזה ממעשרות, כלומר לקחת את התשלום מהמעשרות שלי?

יכול לעשות כן כמתחילה, וכשם שמצאנו שאפילו על הוצאות תלמוד תורה של בניו שמעל גיל שש יכול לשלם ממעשרות (הרמב"ם פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ז, ועיין שו"ת יחיה דעת חלק ג' סימן ע"א), וקל וחומר בנידון זה שיהיה מותר לשלם ממעשרות. ואף

בעניין קבלת שבת. פיוט לכה דודי חובר בצפת ע"י המקובל האלקי ר' שלמה אלקבץ זצ"ל וחתם בו שמו בראשי תיבות, והתפשט בכל תפוצות ישראל. ואף שלכאורה היה לנו להימנע מלאומרו בין מזמור לדוד, למזמור שיר ליום השבת מחשש להפסק, מכל מקום כיון שמדבר בעניין קבלת השבת אינו נחשב להפסק.

מדוע ביום טוב שחל בשבת, אין אומרים "במה מדליקים"?

יום טוב החל בשבת, שמעתי אין אומרים לכה דודי משום שנראה ככיוש ליום טוב, שאומרים פני שבת נקבלה דמשמע ולא פני יום טוב, ובמה מדליקין אין אומרים במקרה כזה, וכן שבת חול המועד ושבת חנוכה אין אומרים במה מדליקין שעשמיים הפסולים לשבת כשרים לנר חנוכה. כן כתב הב"י (סי' ע"ה) בשם הרוקח (סי' ש"כ) ושבוילי הלקט (סי' ס"ו) שאין לאומרו.

אדם שעשה עבודה ורוצה לחזור בתשובה וכעת נמצא בשבת עצמה, או בימים שאין אומרים בהם תחנון האם יכול להתוודות על חטאו?

נחלקו הפוסקים האם יכול להתוודות או לא, יש אומרים שבאמת אסור להתוודות ויש אומרים שבדאי מותר להתוודות וידוי פרטי כדי לא לסתום לו את הפתח שיכול להתוודות ולהתחרט. ולהלכה אנו נוקטים שבשבת וימים טובים אסור להתוודות, אבל בשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון ואינם ימים טובים, יכול להתוודות. ולכן אדם

לשאלות בהלכה
חייגו
ל'קו ההלכה הספרדי'
3030
ניתן להאזין למאגר שיעורי מורינו הרב שלום ארוש בשלוחה 5 ואחר כך 6

המשך דבר ראש הישיבה

שווה.

לדוגמא: אם יש לך בעיה וקושי ואתה לא מצליח להרגיש שהכול לטובה ואתה מרגיש שזה רע ואתה לא מצליח לומר תודה – במקום להגיד 'אין לי אמונה', תתחיל לעבוד, תעמוד ותגיד תודה גם בלי לב עד שהאמונה תחזור אליך. אל תחכה לאמונה, תילחם על האמונה וכך תמשיך עליך מחדש את האמונה.

דוגמה נוספת: אם נפלת לכעס, מובן שלא הייתה לך אמונה, כי אם הייתה לך אמונה היית רואה רק את ה' ולא היית כועס. אבל עכשיו אחרי שכבר כעסת, הניסיון הוא שלא תגיד לעצמך: 'נפלת', אין לי אמונה, אני רשע, אין לי סיכוי חלילה, אלא תגיד: 'לכונן שהייתי בניסיון של אמונה ולקחו ממני את האמונה ולכן נפלת. אבל המלחמה של כל האמונה היא מלחמה של כל החיים, וגם אחרי כל נפילה אני עדיין חייב לקום ולהתחזק מכאן ואילך'. ולה' יתברך יש נחת רוח גדולה מאוד מאוד מכל התחזקות שאדם מתחזק באמונה מתוך הניסיונות.

חברים יקרים, כמה שהמסר הזה נצרך לכולנו! כמה שכולנו חייבים להתבונן בדברים ולקחת מהם מוסר גדול! כל הצדיקים עברו את כל מה שאנחנו עוברים במדרגה שלהם. וכולם התמודדו. גם אנחנו חייבים להתמודד. אין לנו זמן להתעסק ברדיפה עצמית ולבכות על הכבוד האבוד שלנו ולהתייאש מהנפילות. כשאתה חושב שאתה גרוע ושאני לא שווה כלום – זה הכי גרוע והכי מסוכן. לכן תדע שאתה שווה ואתה מאמין ואתה מתקדם בכל ניסיון, ותחשוב אתה בעצמך: מי יותר גדול – מי שלא היה לו בכלל ניסיון או מי שהיה לו ניסיון ונפילה וקם והתחזק? לכן אל תיפול מהנפילה וקום והתעודד ותעשה את שלך וכל הנפילות יהפכו לעליות גדולות.

בית שלום ואהבה לכל בית ישראל.

קו האמונה

לשמוע אמונה כל יום כל היום

02-6444250

להתחזק יחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

תבילתה של האם

המסורה ורונת על מיטת בנה ולא מרפה בתפילה. החליט רבי שמעון לנסוע שנית לרבו - שמא הפעם תהיה זו עת רצון, וגזר הדין המרחף על ראש בנו יומתק.

בלב הולם נקש על דלתו של הרבי, וכשקיבל רשות פסע פנימה אל הקודש. משראהו רבי נחמן קרא לקראתו בשמחה: "ר' שמעון!

מה רבה כוחה של תפילה תמימה! כמה שידעתי, אך עדין לא ידעתי עד כמה גדול כוחה של תפילה. ידוע תדע כי כבר נחתם דינו של בנך שיסתלק מן העולם, אך תפילותיה ודמעותיה של האם שהתקשה והתפללה בכל כוחה העבירו את רוע הגזרה; ולא בלבד שבנך יבריא אלא יזכה לאריכות ימים!" ליבו של רבי שמעון עלה על גדותיו מאושר. כשבא בשערי ביתו, דומה היה כאילו אינו פוסע, אלא מרקד; הוא בישר לאשתו הנרגשת את דברי הרבי. חסדי ה' גברו, ואט אט החלו ההורים המודאגים לראות עין בעין בנס המתחולל לנגד עיניהם: הילד החולה שכבר שכב ללא ניע, נטול גוון של חיים - פקח את עיניו, ואדמומית פשטה בלחיו. מיום ליום שבו כוחותיו אליו, עד שעמד על רגליו בריא ושלם.

דברי רבינו התקיימו בו עד לאחת; הוא עלה עם אביו לארץ הקודש והארץ ימים ונים כהבטחת רבנו הקדוש. ללמדך, כי לעולם לא אפסו חסדיו יתברך, וכי "אין שום ייאוש בעולם כלל!"

סיפר לה רבי שמעון על שתיקתו של רבי נחמן, ועל חששו הרב כי כבר כלתה הרעה.

הערב ירד על פני העירה כולה, חשכה ועלטה אפפה את הכל, הכל עלו על יצועם זה מכבר. רק בביתו של רבי שמעון

סיפור לשולחן שבת

מחלה קשה פקדה את הילד הרך בשנים, מחלה אשר לא נמצאה לה רופא או מזור. היה זה כשבאחד הימים חלה בנו הקטן של ר' שמעון, מצבו של הילד החמיר עד כדי כך שנראה כי חלילה עומד הוא על סף מוות. בימים ההם הסתלקו ילדים רבים לעולמם עקב מגיפות שונות אשר כל רפואה בדרך הטבע לא עזרה להם, ותפילות רבות נתחברו לרפואת ילדים מתחלואיהם.

מגדולי תלמידי רבי נחמן מברסלב היה רבי שמעון זה. הוא זכה להיות מקורבו הראשון, עוד כשהיה רבי נחמן בן שלש עשרה בטרם התפרסם רבינו בעולם. ברבות הזמן זכה לשמש את רבינו במסירות רבה.

והיה שמשו בקדש עד יומו האחרון.

כיוון שהיה רבי שמעון מבחירי תלמידי רבי נחמן, פנתה אליו זוגתו במרובה: "הלא רבי קדוש ונורא לנו, סע נא אליו וספר לו על צרתנו אולי ימתיק את הדין מעל בנו?".

עלה רבי שמעון על העגלה, ונסע אל רבו הקדוש. בבואו אל הקודש פנימה פרץ בבכי סוער קורע לב, ובין התייפחות אחת לרעותה הצליח לספר במילים שבורות על צרתו של בנו היקר.

כל העת הזאת היה הרבי מקשיב לקול בכייתו של תלמידו ואינו משיב מאומה. רבי שמעון מביט על פני רבו, אם הרבי רק מקשיב ולא אומר מילה, לא שולח דיבור של נחמה. אז מבין את אשר לא נאמר במילים: 'כנראה גזר הדין כבר כתוב וחתום', מהרהר הוא בכאב.

חזר רבי שמעון לעגלה, ושם פניו אל עיירת מגוריו. כאשר נכנס אל ביתו, קידמה זוגתו את פניו בשאלה: "מה אמר הרבי?"

יושבת לה האם, גומרת אומר שלא לתת שנה לעיניה ותנומה לעפעפיה, אלא לשבת ליד מיטת בנה החולה ולהתפלל לרפואתו; היא האמינה בכל ליבה כי לא אפסה התקווה, אמונים היא ובעלה על דברי הרבי כי "אין ייאוש בעולם כלל".

במשך כל הלילה לא משה האם ממיטת הילד, בבכי ובדמעות התחננה על נפש בנה החולה, תהילים, ותפילות, התבודדות והשתפכות הנפש לפני אב הרחמן שיסיר את הגזירה המרחפת על בנה.

במשך הלילה החמיר מצבו של הילד וצבע פניו היה כשל מת, האם לא ויתרה היא הוסיפה והמשיכה להרעיף בתפילות כשהיא רואה את גוון פניו של בנה משתנה, היא רק מתחזקת עוד ועוד בתפילות מרקיעות שחקים.

קרני חמה ראשונות הפציעו על היקום, שעה בה השקים ר' שמעון לתפילת שחרית עוד רואה הוא את אשתו

מתחנת? בס"ד בר"ה

כאולות

סוויטת התארגנות ביום החופה

מגיע היום הגדול?

מחפשת מקום להתארגן ברוגע ביום שכולו שלך? באוי לנחת עם המלווה שלך בסוויטה מפוארת במקום פסטורלי צנוע ושקט בראש"צ. אצלנו תמצאי את השקט, והנחות ביום מושלם שכולל: לינה, ארוחת בוקר והתארגנות עם המעצבת שלך עד היציאה לאולם.

מיועד לציבור הדתי-חרדי בהנהלה חרדית

052-3627526

בס"ד בר"ה

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד

Hasidish Simcha חסידיש שמחה

בר מצוה • בת מצוה • חתונה • יום הולדת • ארוע משפחתי תלמודי תורה • מתנסי"ם • בתי ספר • גנים • קייטנות ועוד...

אפשרות כניסה עם בובת סוס לארוע אשה מצחיקה בדמות ענק לעזרת הושים בלבד

מהרו והבטיחו את מקומכם הזכויות שמורות ©

053-314-2709 02-5821354

חינוך באהבה

נכשלת, אני לא כישלון פרק ה' מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

משיחות הטלפון הרבות שמגיעות אלי, בעקבות המאמרים האחרונים, אני מרגיש כי הורים רבים, החלו בחסדי ה' לשים לב "לכישלונות" ילדיהם, המצד החיובי של המושג. מה יכול להיות כל כך חיובי ב"כישלון"?

החיובי הוא: "שימת לב" שלנו ההורים לבעיה, והרצון הגדול לשנות את הכישלון של הילד הצלחה.

התחלנו בחסדי ה' את חודש כסלו. שהוא חודש של "מוסיף והולך".

ולכן, עלינו להתעורר עכשיו, לנצל את המומנט של הרצון להשתנות ולשנות- ולפעול, בכדי שנוכל להוביל בע"ה את הילד הצלחה גדולה, שאותה נראה בע"ה בעוד מספר חודשים של עבודה.

סביבת הצלחה

הכול תלוי בבחירה שלנו כהורים. האם אנחנו רוצים להוביל את הילד לדרך חדשה, לדרך של הצלחה או שאנחנו רוצים להמשיך "להרדים" אותו ולהתעורר איתו ביחד בסוף השנה. אני בטוח שכולנו רוצים לראות את הילד פורח, מתקדם ומצליח ועיקר הצלחה היא- הגשמת הפוטנציאל החבוי בו. עלינו לדעת שבכדי לראות את הצלחת הילד עלינו "לפעול" בשני מישורים.

המישור הראשון הוא בבחינת: "סור מרע" שבו עלינו להסיר מסביבת הילד את כל סוגי המכשולים הצלחה כגון: בעיות בבית או בכיתה, קשיים לימודיים, חברתיים או רגשיים.

עיקר תפקידנו ההורי הוא: להיות עבור הילד "חממה", הילד זקוק למונחה, הילד רוצה להרגיש בטוח. הילד רוצה שיאהבו אותו ויאמינו בו ויכולותיו. עלינו ליצור לילד את "סביבת הצלחה". סביבת הצלחה, זה בית רגוע, בית בלי צעקות, מריבות וויכוחים, בית ששורה בו שלווה, אהבה, נתינה, הערכה ופרגון הדדי.

זה קשה, כי צריך לעבוד על המידות, להודות שאנחנו לא בסדר ולהשתנות, זה קשה כי צריך להיכנע ולהשפיל את הכבוד שלנו וזה קשה כי צריך לפעמים לוותר לבן הזוג אפילו שאנחנו צודקים והצד השני הוא זה שטועה לאורך כל הדרך. אבל מי שרוצה חיים טובים ויפים, מי שרוצה לאפשר לילדים שלו לחיות ב"בית בריא" צריך ללמוד לוותר כי העיקר הוא השלום בבית. נכון זה קשה, אבל כשרוצים ומתפללים-זה אפשרי! שוב הכול תלוי ברצון שלנו ובאמונה שאנחנו "יכולים לשנות" ואכן אנחנו יכולים.

עלינו למצוא פתרונות ולהוריד לאפס, את כל גורמי המתח והלחץ מסביבת הילד, הגורמות לילד "נקודות עוררן" לראות את הטוב שבו ולרצות להאמין בעצמו.

אחר כך עלינו לבדוק מהם קשיי הילד בכל אחד מהתחומים: הלימודיים, חברתיים ורגשיים ולעזור לו לעזור לעצמו.

יש לי רק 30 שקלים

המישור השני הוא: התקשורת והשיחה עם הילד. על מנת שנוכל "לאפשר" לילד לשתף אותנו בחוויותיו ובקשייו או צרכים "פשוט" לשוחח איתו.

אמרתי "פשוט"? "סליחה, זה לא כ"כ פשוט זוהי בעצם עיקר הבעיה.

מספרים, שילד אחד תפס את אביו בבוקר ברגע שיצא מהבית לעבודה ושאל אותו: "אבא כמה אתה מרוויח על כל שעה בעבודה?" לאב לא היה זמן ותוך כדי התנעת הרכב השיב לבנו: "דני אני מאוד ממהר עכשיו, תתקשר אלי א"כ ונדבר".

כשחזר דני מבית הספר לפני הצהריים התקשר לאביו ושאל אותו: "אבא כמה אתה מרוויח בשעה של עבודה?" האב שהיה עסוק מאוד בעבודתו ענה במהירות: "דני, אני מאוד עסוק כרגע, נדבר כשאגיע הביתה".

כצהריים כשחזר האב בערב, דני חיכה לו עד הדלת ושאל: "אבא, כמה אתה מרוויח בשעה של עבודה?" "דני, למה זה חשוב לך לדעת?" "שאל האב "אבא זה חשוב לי" "טוב אם זה חשוב לך, אז אני מרוויח בערך 60 שקלים לשעה" הבן רץ מיד לחדרו וחזר כשהוא מביא איתו את קופת החיסכון שלו. "אבא יש לי רק 30 שקלים, אתה יכול להיות איתי חצי שעה???"

"השיחה"

עלינו לדעת נתון עקרוני מוסכם בחינוך ילדים: "ילד מצליח- הוא ילד שגדל בסביבה רגועה ותומכת וההורים שלו משקיעים בו". כאשר ילד גדל ללא התייחסות רגשית מספקת, ללא זמן איכות וללא תיווך והכוונה של ההורים לכל הנושא של למידה והצלחה בחיים, הילד הוא נידון ח"ו מראש לכישלון, ילד זה מוגדר כילד "טעון טיפוח". התובנות הללו, אמורות להיות מול עינינו ולהוביל את מחשבותינו ואת מעשיו, כאשר אנחנו מנסים לפתור לילד את הבעיה הלימודית או ההתנהגותית. בחינוך אין פתרונות קסם ובדרך כלל הצרה הגדולה היא ש: "בעיה מושכת בעיה" ולכן חובה לבדוק את מכלול הבעיות ובמיוחד את ההשכלות הרגשיות שנוצרו במשך השנים.

מבחינתנו-עלינו לבדוק ולעזור בהקדם את מקור הבעיה ולהוביל את הילד באמצעות "השיחה" לדרך רגשית חדשה טובה יותר.

ניח ומדובר בילד בכיתה ג' המתקשה בחשבון שקיבל במבחן האחרון ציון נמוך. כאשר אנחנו מקבלים את המבחן, לפני שאנו בכלל מגיבים,

עלינו לבדוק מדוע הילד קיבל ציון נמוך. האם זהו ההישג המקסימאלי של הילד או שהוא יכול לקבל ציון גבוה יותר והוא מתעצל. האם הוא רוצה אך מתקשה? אולי אנחנו יכולים לעזור לו ואנו מתרשלים? את מי נשאל? בוודאי לא רק את הילד, אלא גם את המורה, המנהל, המפקח, היועץ, המאבחן וכו' תובנות אלו יכוונו אותנו לדרכי הפעולה שלנו כדי לעזור לילד ולהעלותו על דרך המלך.

במקביל עלינו לפתח "קשר רגשי" עם הילד, קשר כזה שיגרום להרגשת אימון מלאה שתתווך בינינו לבין הילד לכשיתאפשר לנו לשוחח איתו על מה שמפריע לו לאחר שנעשה שעורי בית עם כל הצוות שמיינו קודם.

שיחה אישית עם הילד, יש כוח רגשי רב. היא מקשרת בין הילד לבין ההורים, היא פותחת בעיות ומשקיעים ופותרת אותם, ומובילה את הילד בתיווך ההורים הצלחה.

אצל מי הבעיה?

אך ישנה בעיה שעומדת לנו "לרוץ" בכל המהלך "היפה" הזה שמניתי קודם.

בעצם אני דורש מההורים לספק לילד "חממה" אידיאלית שצטיב את הצלחתו במרכז, אך עלינו לבדוק אם זה באמת "אפשרי"?

לאחרונה ניסיתי לטפל בילד עם קושי לימודי וחברתי שלא הצליח כבר ב-3 תלמודי תורה. לאחר שיחות בירור "עדינות" עם ההורים, הבנתי שפשוט חבל על הזמן, מאחר והילד חוזר כל יום לסוג ה"בית" שהוא גדל בו ואין לי שום אפשרות להגיע לתובנות עם ההורים.

הם היו שקועים בבעיות של עצמם והילדים גדלו בבית כמעט לבד. כל פיתרון לעבודה עם הילד, היה עולה על שירטון מאחר ועיקר הבעיה הייתה "ההורים".

ולכן עלינו לסטוד לבדוק: מה הסבירות שאולי "מצאיאות החיים" שאנו נמצאים בה גורמת לבעיה של הילד ולכן העבודה האישית שלנו עם עצמנו היא הראשונה לבדיקה וטיפול.

הורדת המתחים שלנו

החיים המודרניים עם הקצב הרצחני שלהם, המצב הבטחוני בארץ, ועוד אין ספור סיבות חברתיות ואישיות, חיצוניות ופנימיות, יכולים לגבות מחיר כבד של לחצים ומתחים פנימיים מצטברים, ובעקבותם - פגיעה חמורה באיכות החיים, בבריאות, במערכות היחסים בבית ועוד.

מחקרים מראים ש"מתח" הוא גורם מספר אחד להתפתחות מחלות ובעיות שונות.

התסמינים רבים כגון: יכולים להצביע על מתח (חלקם אנו לא מקשרים רבים לכן): הפרעות שינה, כאבים במקומות שונים בגוף ללא סיבה מוגדרת, עצבנות יתר, עוינות שרירים וטיקים בפנים, חוסר יכולת להתרכז במשהו לאורך זמן, תשישות, "קביה עצבנית", כאב ראש, החלשת המערכת החיסונית וכתוצאה מכך - הדבקות בכל שפעת שבאה, הצטננויות חוזרות,

אלרגיות ועוד.

לרוב אין לנו השפעה, לפחות לא ישירה ומיידית, על מה שקורה בחוץ. יחד עם זאת, אין אנו "קורבנות חסרי אונים" של הסיביבה ושל המצב. גם בים עם טיפוח תמידי ישנה בחירה - האם להיסחף עם הטיפוח, או למצוא "אי של שפיות" מעין "תיבת נח" בתוך המבול שמצף את העולם, להתחבר לה' יתברך, לדרך האמונה, אל השלוה הפנימית, אל התבונה הבעיית שמצאת בתוכנו ויכולה לנווט אותנו ולהובילנו לחוף מבטחים.

מי שמחפש דרכים לשחרור והפגת מתחים- הוא כבר במצב יותר טוב מאלה שאינם מודעים למתח הנפשי והגופני שבו הם נתונים, וממשיכים במרוץ החיים בלי לעצור לרגע לטווחים וסופחים איתם את כל משפחתם. כי "מודעות" היא צעד ראשון לקראת השינוי.

דרגות העבודה

מי שחיו מלאים מתח ולחצים, אך מתוך מודעות מוצא דרכים להפיק ולשחרר את המתח, לא לתת לו להצטבר- אין ספק שהוא תורם תרומה משמעותית לבריאות גופו ונפשו, ומונע הרבה נזק אפשרי לטווח ארוך לו ולמשפחתו.

כשמופיעים התסמינים הראשוניים - עדיין אפשר להפוך את הגלגל ולחזור לחיים שלווים ומאוזנים יותר. מה שנדרש קודם כל הוא המודעות למצב, ונקיטת צעדים לשינוי. לפעמים צעדים פשוטים יחסית יכולים להביא לשינוי משמעותי באיכות החיים.

דרגה נוספת, שדורשת עבודת מודעות עמוקה יותר, שינוי דפוסי ישנים ורכישת כלים חדשים היא: ללמוד איך ניתן להגיע ולשמור על שלווה נפשית, רגוע וביטחון גם במצבים קשים, ואיך לא להכניס פנימה את הלחצים החיצוניים.

והעבודה החשובה ביותר היא: איך לא "להזמין" ולא "למשוך" אלינו מצבים של מתח. רובנו מכירים למתח, לדרמות, לאדרנלין. מתח תמידי מייצר חומרים ביוכימיים שהגוף מתמכר אליהם, ולכן גם כשהחיים יכולים להיות שלווים ורגועים, ואולי "דיוקא אז" אנחנו מחפשים, לא ממודעי- ובדרך כלל מוצאים, או מייצרים, לחצים ומתחים חדשים. כדי למצוא מזה לעיתים דרוש ממש תהליך של "גמיחה" עם כל הכרוך בזה.

את כל התהליכים האלו קשה בד"כ לעשות לבד. ובע"ה החל מהשבוע נתייחס לנושא במישרין ועקיפין בתוך המאמרים. למי שרוצה באמת עבודה אמיתית, גם מוזמן להתקשר ולהתייעץ.

המשך בע"ה בשבוע הבא.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' מנשעה 8-10 בערב
נייד: 0548-434-435
מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

קמצן נכנס לחנות נעלים, ושואל את המוכר: "כמה עולות הזוג נעליים האלה?". המוכר: "900 ₪, איזו מידה צריך?" קמצן: "מידת הרחמים"

זמנים וישלח תשע"ט

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
16:01	16:17	16:08	16:20
17:14	17:16	17:17	17:17
17:53	17:53	17:49	17:53

הפסרת השבוע: עובדיה - חזון עובדיה

י"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812252-02 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

101

חגיגה של 3 ימים

תשע"ט **17.1.19**

שבת שירה

LAKE HOUSE Kinneret
במלון המכובד לייק האוס טבריה

2840 ש"ח לחדר ילד ראשון חינוך

עם הרב שלום ארוש

בקשות ותפילות וזמרים וזבל מייב ונוספים

050-23-20-100

פרטים נוספים והרשמה: